

[Poul Sørensen.]

partiet venstre har taget, må forstå, at disse betragtninger og denne skriftlige henvendelse fra aldersrenteforeningen er gået med ind i vore overvejelser. Jeg skal ikke nægte, at jeg med interesse vil høre, hvorledes man fra regeringspartiernes side vil kunne skyde os ud i det yderste mørke på baggrund af den yderligere udligning, som vi gerne vil nå til.

Hvad angår selve forslaget, er det mig magtpåliggende at slå fast i denne forhandling, at mit parti satte som udgangspunkt i udvalgsforhandlingerne, at vi ikke under nogen form ville presse eller opfordre regeringen til en udgiftsforøgelse, det sagde vi allerede i salen. Som hele økonomien ligger, er vi ængstelige, som vel også andre er det, for den udvikling, vi går i møde. Vi spurgte om, hvorledes det lå, og vi fik det svar under første behandling, at de 34 mill. kr., det drejede sig om, var finansministeren meget betænkelig ved at stille til rådighed på nuværende tidspunkt. Derfor har vi ført vore forhandlinger — det synes jeg er redeligt overfor den høje regering — ud fra det synspunkt, at de 34 mill. kr. må være maksimum, men det tør altså også regeringen, som har indseende med disse ting, gå med til. Derfor har vi arbejdet først ud fra dette synspunkt, og da det ikke lykkedes at samle hele udvalget, idet vi som allerede refereret stillede forslag om en udligningsordning, hvorefter vi, også på tilskyndelse fra aldersrenteforeningen, søgte at komme først og fremmest gruppe III til hjælp med de 34 mill. kr., der var til rådighed, finder vi pludselig, at regeringen kan forøge de midler, der var stillet til rådighed, og de 34 mill. kr. blev ændret til 39 mill. kr. Dette er baggrunden for de to forslag, som der nu skal tages stilling til.

Det forslag, som jeg er talsmand for, går ud på, at de 39 mill. kr. fordeles således, at gruppe III i særdeleshed og gruppe II i nogen grad får en væsentlig andel af midlerne. Dermed søger vi at råde bod på den uretfærdighed, som vi alle er enige om eksisterer. Dette forslag er allerede gennemgået, og lad mine ord om det være disse.

Jeg vil så gerne sige nogle ord om det forslag, som ovenpå de andre bliver kastet ind i udvalgsforhandlingerne, forslaget om de 20 mill. kr. Fordelingen af disse penge

skal jeg ikke komme nærmere ind på. Det er socialdemokratiet og det radikale parti, der i første omgang har forhandlet om dette forslag, uden at vi har haft indflydelse på det. Jeg vil gerne om denne udgiftsforøgelse for næste år sige til den høje regering, at vi har selvfølgelig ikke noget imod at støtte alle de bestræbelser, der er i gang for at komme aldersrentemodtagerne til hjælp, men hvis vi havde været med i overvejelserne, så vi havde stået frit og havde kunnet udtale os om spørgsmålet, var det ikke ganske afgjort, at de 20 mill. kr. var blevet placeret der, hvor det nu er foreslået.

Havde forhandlinger være mulige, havde vort parti fremført spørgsmålet om en enkepensionsordning her i landet. Jeg tror, at alle — og spørgsmålet har jo ofte været drøftet her i tinget — er enige om, at de medborgere, som er vanskeligst stillet, er enker, som pludselig kommer til at stå uden forsørger og dermed får en helt anden stilling i samfundet, end de hidtil har haft. Derfor vil jeg gerne ved denne lejlighed, hvor vi altså forsåvidt er bundet, hvad angår bevægelsesmuligheder, sige til den højtærede socialminister, at her er et spørgsmål, som vi ville have forhandlet om. Ville det ikke have været rimeligere, hvis de 20 mill. kr. skulle kunne findes efter 1. april og man kunne være kommet et betragteligt skridt frem ad vejen, at vi så havde påbegyndt den enkepensionsordning, som så ofte har været diskuteret? Rent principielt må jeg forstå den højtærede socialminister sådan, at intet ville være blevet slået i stykker derved, for den højtærede minister sagde forleden til os under første behandling, at hvad selve udligningen med hensyn til aldersrentemodtagerne angår, så lader vi den ligge, den går vi først i gang med, når arbejdet og materialet ligger klart fra kommissionen. Jeg har forstået, at der ikke ville have været vanskeligheder, om vi havde stået frit her til at forhandle om anvendelsen af de 20 mill. kr.

Jeg vil gerne om de foreliggende ændringsforslag sige, at det kommunistiske ændringsforslag ingen interesse har for os. Vi har principielt, som jeg har nævnt det, stillet os sammen med partiet venstre for at imødekomme de stærke og efter min mening ganske berettigede ønsker, der har